

JAHVALANDIA

TIMO VATAJA

JAHVALANDIA
ONNEN ETSIJÄ

Timo Vataja

**JAHVALANDIA
ONNEN ETSIJÄ**

© 2024 Timo Vataja

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8462-4

1. JAHVALANDIA

Juhlasalin eturivissä istui kaksikymmentä eriskummallista ja erinäköistä otusta. Yhteinen piirre niillä kaikilla oli, että hiki valui ruumiista aiheuttaen pienen hajuongelman juhlaväen sieraimiin. Sali oli täynnä. Lähes 3000-päinen juhlaväki istui hiljaa ja kehot jännittyneinä. Eturivissä oli vastavalmistuneita jahvanauttikokelaita odottaen tuomiota, olisiko heidät hyväksytty jahvanauteiksi. He olivat muuntautuneet kunkin kohdeplaneettansa olioksi, josta syystä heillä jokaisella oli erilainen ulkomuoto. Jahvanautti 2019-6, lempinimeltään Juise oli yksi eturivissä hikoilevista kokelaista. Kenelläkään ei ollut vielä tietoa, olisiko läpäissyt pitkän koulutuksen ja pääsisikö kohdeplaneettaan suorittamaan isänmaallisia velvollisuuksia.

Jahvalandia sijaitsee muutamien valovuosien päässä Tellus nimisestä planeetasta, joka myös Maapallona tunnetaan. Jahvalandia on satojatuhansia vuosia edellä maapallon kulttuuria ja teknologiaa. Kehitys on mennyt niin pitkälle, että kaikki luonnonvarat on kulutettu loppuun ajat sitten. Tämä on luonut tarpeen matkustaa muille planeetoille ja komeettojen pinnoille hankkimaan elämää ylläpitävää hyvinvointia.

Jahvalandia muistuttaa – kuten nimikin viittaa – appelsiiniin kuorta, koska sen uloimmasta kuoresta on ajat sitten hävinnyt kaikki kasvillisuus ja vesi. Kaikki elämä planeetalla tapahtuu pääasiassa kuoren alla, jonne on rakennettu koko planeetan kattava elinympäristö.

Teknologian ansiosta planeetalta ei näyttäisi ensi silmäyksellä puuttuvan mitään. Planeetan asukkailla eli jahvalandialaisilla on mahdollisuus teknologian avittamana tehdä lähes

kaikkea mahdollista. Täydellinen mahdollisuus kloonata lähes mikä esine, asia tai elollinen olio on erittäin näppärä ominaisuus. Työtä ei myöskään juuri tarvitse tehdä, koska teknologian ansiosta kaikki mahdollinen on saatavissa vain ajatuksen voimalla. Ruoan tarve on minimoitunut ajan ja evoluution myötä, joten syödä ei tarvitse läheskään niin paljon kuin maapallolla on tapana syödä. Ruokakulttuuri on käytännössä hävinnyt Jahvalandiasta. On vaan turhaa syödä kaiken maailman erilaisia ruokia, kun ravinnontarpeen voi helposti tyydyttää pienellä kapselilla. Sen verran kulinarismia kuitenkin vielä on olemassa, että ruokakapseleita on erikokoisia ja värisiä. Maku kapseleissa vähän vaihtelee, tämän verran on turhamaisuudelle jätetty jalansijaa.

Vaikka Jahvalandia elää näennäisesti ihannetilassa ja elo on lähes paratiisinomainen, jotain sieltä kuitenkin puuttuu. Elämän ilo planeetalla on hiipunut ja kaikki tuntuu arkisen harmaalta. Väki ei enää tunnu muistavan tuhansien vuosien taikaista elämää planeetalla, missä vallitsi täysin erilaiset olosuhteet. Tuohon aikaan oli olemassa vielä iso kirjo eri heimoja. Planeetan pinta oli rehevää, monivivahteista ja asumiseen hyvin soveltuvaa. Väestö tunsi myös kaikenlaisia tunteita, jotka ovat ajan myötä vaipuneet unholaan: viha, rakkaus, kateellisuus, katkeruus, ilo, suru. Nykyään vallitseva tunnetila planeetalla on harmonia. Tämä harmoninen olotila on - suoraan sanoen - alkanut tuomaan monelle asukkaalle ahdistuneisuutta. Kaikki positiiviset tuntemukset ovat taaksejääneitä. Tähän planeetalla ollaan nyt johtohenkilöiden taholta havahduttu ja päätetty tarmokkaasti puuttua.

Jahvalandian hallinto ja johtaminen on eriytynyt tietynlaiseksi. Ylintä valtaa pitää Iso-Jahva. Iso-Jahvalla on apunaan ministeriöitä. Iso-Jahva on yli 2000 vuotta vanha. Hän on nähnyt kaikenlaista planeetan historiassa. Muistikuvat eivät kuitenkaan kannan niihin aikoihin, jolloin vallitsi myös positiivisia

tunnetiloja. Siksi Iso-Jahva on päättänyt lähettää JMM:stä (Jahvalandian Matkustus Ministeriö) koulutetun jahvanautin johonkin lähiavaruuden planeetalle keräämään esineitä, asioita, tietoa ja tunnetiloja, joilla saataisiin Jahvalandian elämään jälleen positiivisuutta.

Jahvanautti Juisella on ikä 900 vuotta. Vähän aikaa sitten hän hikoili juhlaseremonioissa ja sai vihdoinkin huojentavan tiedon, että hänet oli hyväksytty jahvanautiksi. Koulutus kesti noin 60 vuotta. Se piti sisällään monia asioita, joita galaksien välisessä matkustamisessa on tarpeen hallita. Alusta sinänsä on helppo ohjata, asetetaan vain määränpääkoordinaatit, jonka jälkeen laitetaan nukkumaan. Nukkumista harjoitellaan sitäkin enemmän. Unen aikana tulee tehdä kaikenlaisia harjoitteita, jotta toimintavire määräpäässä olisi mahdollisimman hyvä. Välillä pitää myös herätä ja jaloitella. Alus kulkee lähes valonnopeutta, joten se luo myös erinäisiä haasteita, joita tulee pystyä käsittelemään matkan aikana. Ehdottomasti suurin aika koulutuksessa vierähtää muuntumiskouluttautumisessa. Jahvanautin tulee pystyä muuntautumaan kohdeplaneetan asukkaaksi nopeasti ja tavalla, jossa kohdeplaneetan asukkaat eivät kykene tunnistamaan kohtaamaansa jahvanauttia toisen planeetan muukalaiseksi. Jahvanautin tulee kyetä kommunikoidaan myös usealla eri kielellä. Hänellä tulee olla perustietämys kohdeplaneetan nykyoloista, tavoista ja maantiedosta. Kaikkea jahvanautin ei tarvitse kuitenkaan muistaa ulkoa, sillä hänellä on apunaan ”Jaafle”. Kyseessä on hakukone, jolla voi jaafлата ja etsiä tietoa kyseisestä planeetasta. Jaaflen huono puoli on kuitenkin se, että siihen ei voi täysin luottaa ja joskus se antaa myös väärää tietoa. Käyttöliityntä Jaafleen on kuitenkin erinomainen. Sitä voi käyttää monella tapaa, mutta ehkä paras tapa on käyttää sitä ajatuksen voimalla.

2. MATKA

Kohdeplaneetaksi oli valikoitunut jo ajat sitten kaukainen sinisenhohtava upea planeetta, nimeltään Tellus, Maapalloksi-kin useasti kutsuttu. Telluksella oli käyty aiemminkin. Aiemmillä matkoilla oli lähinnä tarkkailtu, missä kehitysvaiheessa planeetta on ja voisiko sieltä oppia jotain. Teknologisesti se on kuitenkin vielä takapajula, joten teknisessä mielessä sieltä ei ole saatu juurikaan mitään oppia. Muutama aiempi jahvanautti olikin jättänyt kokeeksi erinäisiä teknisiä esineitä ja asioita Tellukselle. Tarkoituksena oli saada selville, miten nopeasti teknistyminen kehittyisi, jos heitä jonkin verran avitettaisiin. Einstein ja Torvalds olivat mm. tällaisia kohdehenkilöitä, joille oli jätetty vihjeitä. Einsteiniin otettu yhteys meni melkolailla pieleen, kun jahvanauttimme tapasi maanasukas Albertin ja antoi hänelle kaavan, jolla voisi lentää valon nopeudella. Näin Albert voisi tulla vastavierailulle Jahvalandiaan. Homma kusi jo heti kättelyssä. Jahvanautti oli tekeytynyt toiseen kuuluisista ilmailuajan Wrightin veljeksistä, Wilburiksi. Kun jahvanautti tapasi Albertin ja sanoi hänelle huonolla murteellaan: ”Meitä on Jenkeissä kaksi tutkijaa (Wright and Wright). Olemme kehitelleet nopeaa menopeliä. Emää-se-toinen oo vaan mä oon se ensimmäinen, Wilbur”. No, Albertti alkoi heti höpöttämään jostain $E=MC^2$ kaavasta ja meni ihan transsiin. Yritä siinä sitten myydä hänelle valon nopeudella kulkevan menopelin kaavaa. Toinen yhteydenotto Linuksen kanssa oli sitten hedelmallisempi. Hän kehitti tapaamisen jälkeen käyttöjärjestelmän, jonka jahvanautti kopioi seuraavalla matkalla. Linux käyttöjärjestelmä onkin syrjäyttänyt viime aikoina JahvaxOS:n Jahvalandiassa. Nähtäväksi jää, mitä Juise tulee jättämään

Tellukselle, josta voisi kehkeytyä jotain hyvää sekä Tellukselle että opiksi Jahvalandialle.

Aiemmilla matkoilla Tellukselle on tehty myös erinäisiä henkilökokeita. Kokeiden tarkoituksena on ollut tutkia, saisiko geenimuunnoksilla aikaiseksi Jahvalandian kansalaisille positiivisia tunteita, joita heillä ei enää ole. Jahvanautit antoivat mm. Adolf Hitler, Donald Trump ja Vladimir Putin nimisille satunnaisille ihmislapsille DNA pistoksen heidän syntyessään, jolla heidän DNA-perimäänsä hieman muunneltiin. Maasta kantautuneiden tietojen mukaa kyseiset kokeilut eivät ole olleet kuitenkaan kovinkaan rohkaisevia. Mutta näistä tuloksista ei Juise tulisi lannistumaan, vaan hän tulisi tekemään mahdollisesti uusia DNA-kokeiluja matkansa aikana.

Kolme, kaksi, yksi, nolla, pam. Näin avaruusalus lähti koh- ti Tellusta. Usea valovuosi tulisi vierähtämään matkaan ja Juise saisi viettää omaa aikaansa aluksella. Matkaan lähti vain yksi jahvanautti, koska ruumatilaa haluttiin säästää mahdollisimman paljon maapallolta tuotaville esineille, asioille ja tunnetiloille. Ei ollut mitään käsitystä, kuinka paljon tilaa esimerkiksi veisi positiivisuus-niminen tunnetila aluksen tiloista. Tästä syystä päätettiin ottaa varman päälle ja säästää kaikki ylimääräinen tila.

Juise oli jo jonkin aikaa vaihtanut arkipuheensa maapallon kielille, jotta sisäistäisi kielen mahdollisimman hyvin. Hankaluutena on kuitenkin ollut kielten valtava määrä ja monivivahteisuus. Näiden kaikkien kielten opetteluun hänellä toki on paljon aikaa pitkän matkansa aikana. Matkavauhti on noin 250 000 kilometriä sekunnissa ja suurimman osan aikaa Juise on ajatellut nukkua. Mutta aina välillä herätessään hän on päättänyt pöntätä lisää maapallon eri kieliä, jotta kommunikoinnissa tulisi mahdollisimman vähän ongelmia. Koulutuksessa oli kerätty joitain hyödyllisiä sanoja ja sanontoja, joita jahva-

nautin tulisi opetella, jotta pärjäisi maassa small-talkkia puhuen maan asukkaiden kanssa. Tässä muutamia: ”Tämä on pieni askel ihmiselle, mutta suuri harppaus ihmiskunnalle”, ”kiitos”, ”perkele”, ”oho”, ”ompas säitä pidellyt..”, ”hou hou, onkos kilttejä lapsia?”, ”Carloksen auto syttynyt palamaan! Nii? Mitää... Mitä!!?”, ”fifti-siksti”, ”olen berliiniläinen”, ”ei auta itku markkinoilla”. Juise oli jo innoissaan päästäkseen käyttämään opettelemiaan sanontoja ja uusia kieliä maan asukkaiden kanssa, vaikka hän ei täysin vielä sisäistänyt, missä tilanteessa ja missä kohtaa kutakin sanaa ja sanontaa tulisi käyttää.

Matka alkoi olla jo lopuillaan ja sininen täplä avaruudessa suureni suurenemistaan. Aluksen automatiikka oli jo hyvän aikaa sitten vähentänyt matkavauhtia valonnopeudesta ykkösvaihteelle, joka sekin körötteli alusta runsaan 2000 kilometrin sekuntivauhtia. Alus oli juuri Saturnuksen renkaita ohittamassa, kun Juise heräsi unesta valmistautuakseen maan kohtaamiseen. Piti käydä kusella ja syödäkin jotain, jotta olisi virkeä laskeutumaan johonkin maan kolkkaan. Ja tosiaan, nythän alkoi olla aika valita, mihin maahan hän laskeutuisi ensimmäisenä. Tätä ei JMM ollut määritellyt hänelle etukäteen, vaan Juise sai itse valita matkareittinsä ja vierailemiensa maiden kohteet parhaaksi katsomallaan tavalla. Hän tunsikin oikein luissa ja ytimissä näin suuren vastuun saamisen matkan suunnittelussa. Tärinä meni läpi kehon moista kunniaa miettiessään. Tärinän loputtua kehossa hänellä alkoi kuitenkin lyödä tyhjää päässä.

- *Mihin hittoon sitä oikein laskeutuisi ensimmäisenä?*
Juise pohdiskeli kuumeisesti.

Alus alkoi olla jo niin lähellä maata, että päälle piti laittaa visuaalisen havainnoinnin ja tutkan häivyttävä VITU-systeemi. Kyseinen systeemi häivyttää aluksen täysin maan alkeellisten laitteiden ulottumattomiin. Ei näe tutka mitään, ei

näe kaukoputki mitään, ei näe satelliitti mitään. Kaikki on piilossa uteliaiden maan asukkaiden havainnoinnilta.

- *Nyt on oiva mahdollisuus laskeutua näkymättömästi aluksella mihin maan kolkkaan tahansa, kunhan vain perkele tietäisi, mihin laskeutua, Juise mietti itseksensä.*

Viimeisen kuittauksen Juise teki vielä Jahvalandian matkanseuranta-koordinaatioryhmälle:

- Laitoin VITUn päälle ja olen nyt lähestymässä maata. Kommunikointi teidän kanssa nyt hankaloituu, kun saavun maan ilmakehään.
- *Tiedä vaikka tämä lause jäisi Jahvalandian avaruushistorian yhdeksi kuuluisimmista lauseista tulevaisuudessa.* Juise aprikoi.

Näihin ajatuksiin vaipuneena Juise alkoi keskittyä laskeutumiseen johonkin tuntemattomaan kohtaan maanpalloa.

3. USA

Paljon maapallon historiaa opetelleena Juiselle oli tullut selväksi, että USA on planeetan johtava valtio, joten se olisi luonnollinen aloitusmaa – ”tartutaan suoraan härkää sarvista ja tyhjennetään pajatso”. Nämä sanonnat olivat Juiselle tuttuja fraasienopettelukurssilta, jotenkin niiden sanomin tähän kohtaa tuntui oikealta. Alus suuntasi kohti USA:n itärannikkoa illan hämärtyessä. Maan valaistus paljasti, että kannattaisi suunnata itärannikon yläosiin, koska siellä tuntui olevan eniten valoja päällä ja näin ollen eniten ihmisiä hereillä, joiden kanssa voisi alkaa hieroa lähempää tuttavuutta. Alus laskeutui pehmeästi New York nimisen kaupungin laidalla olevalle hiljaiselle kukkulalle. Laskeutumispaikka oli autio, eikä ristin sielua näkynyt paikalla – täydellinen ensikosketus maahan! Kukkula sijaitsi noin 20 kilometrin päässä kaupungin keskustaa. Laitakaupungin kortteleihin olisi vähemmän matkaa. Etäisyys ei kuitenkaan ollut ongelma Juiselle, koska hänellä oli Jahvalandian edistysellinen teknologia puolellaan. Hän pystyisi liikkumaan todella sukkelaan verrattuna hitaisiin maan kansalaisiin.

Nyt hänen olisi aika täyttää lupauksia eli alkaa kerätä tietoa ja tavaroita maasta. Tarkoitus olisi löytää positiivisia asioita, esineitä – mitä vaan millä Jahvalandian harmaa arki saadaan muutettua. Jo jahvanautin koulutuksessa painotettiin, että parhaat paikat tiedustella ja tarkkailla maan asukkaita ovat tilaisuudet, jossa ihmiset ovat kokoontuneet yhteen ja missä heillä on rentoutunut olo. Näin heidän mielipiteisiinsä ei sekoitu mitään valmiiksi opeteltuja litanioita. Näissä olosuhteissa aidot kommentit ja mielipiteet suorastaan tulvivat ja pursuavat ihmisten suusta. Tällaisiksi paikoiksi koulutuksessa listattiin

mm. ravintolat ja pubit. Siellä tarjoillaan nestettä, joka saa ihmiset rennompaan tunnetilaan, joka irrottelee myös heidän puhehermojaan. Eli ei muuta kuin pubia etsimään! Juise surfasi Jaaflella, etsien oikean näköistä olomuotoa ja vaatetusta. Nopeasti löytyi standardinnäköinen kuva USA:n kansalaisesta rennossa pubivaatetuksessa, jota Juise pystyi käyttämään mallina muuntumiseen. Kuvan henkilöllä oli päällään vaaleansiniset tiukahkot farmarihousut, jalassaan teräväkärkiset nahka-saappaat sekä ylävartalossaan valkoinen paita, jonka päällä oli vielä sininen liivipusero. Juise teki pari kohdennettua ajatusta, joilla pystyi muuttamaan ulkonäköään silmän räpäyksessä – box bum – ja muodon muutos tapahtui. Juise on normaalisti ilman karvoja Jahvalandiassa, mutta nyt tuli pääläelle ja leukemiaan jotain karheaa karvaa, se tuntui aika oudolta. Myös vaatteet tuntuivat jonkin verran kiristävän, Jahvalandiassa kun ei pidetä mitään vaatteita, koska ei ole tarve sellaiselle turhalle ylellisyydelle.

- *No, kaipa näihin vaatteisiin ja tähän olomuotoon tottuu aikanaan. Hieman nämä vaatteet tuntuvat kiristävän jalkovälistä, mutta kaippa näillä mennään. Voisi ehkä tulla maan asukkailla sanomista, jos minulla ei olisi näitä vaatteita ollenkaan päällä, mietiskeli Juise.*

Nyt kaikki alkoi olla valmista ensimmäisen asteen yhteyteen maan asukkaiden kanssa – vaatteet ovat tip top, puhekieli on valittu jenkkipieleksi, ei muuta kuin pubia etsimään. Jälleen ajatusta kehiin, ja suit sait ajatuksen voimalla Juise oli New Yorkin esikaupungissa, missä vilkkuivat kadunvarret täynnä punaisia ja muunvärisiä neonvaloja. Tämä väriiloisto on kuulemma varma merkki siitä, että lähellä on pubeja. Juise käveli pitkin Madison Avenueta ja oli hieman hämillään, kun menomestoja tuntui olevan paljon ja kaikissa vilkkui toinen toistaan houkuttelevampia valoja.

- *Iron Pub, tuon pitää olla hyvä menopaikka. Nimikin viittaa rautaiseen paikkaan, tuumi Juise.*

Ei muuta kuin rohkeasti ovesta sisään. Juise oli opetellut jokin verran publiin menon ja pubissa olon protokollaa. Aluksi pitää mennä varmoin askelin pitkän pöydän ääreen, jota baaritiskiksi kutsutaan. Sieltä pitää tilata jotain juotavaa. Lomps, lomps, lomps, Juise käveli varmoin askelin baaritiskille.

- Well, mitä sais olla, män?

Juisella alkoi syltätä. Koulutuksessa kuivaharjoitteluna tämä meni kuin vettä vaan. Nyt kun oli tositilanne, ei tuntunut tulevan mitään sanoja suuhun, saati sitten tietäisi missä nyt mennään.

- Hei män, ei tässä oo koko iltaa aikaa oottaa, joten mitäs laitetaan tulemaan?

Juise ei ole eilisen teeren poika, joten hän tokeni suht nopeasti ja aivoissa välähti, että nythän pitää tilata jotain juomaa. Hänellä ei ollut kovinkaan paljon muistikuvia mitä juomia maassa juodaan, mutta välkkynä jahvanauttina hän tajusi käyttää sormia.

- Söör, tuo tuosta alarivistä, jossa on tuollainen musta etiketti
- Whatta? Haluutteks te koko viskipullon? Ja vielä Jack Daniel'sia! Boy, sulla taitaa olla jano!

Eihän Juise halunnut paljastaa, että hänellä ei ollut hajuaakaan missä mennään, joten hän osti koko pullon. Luottokortin kloonaaminen on ikivanha juttu jopa maapallolla, joten huiputeknologian omaavalle jahvanautille ei ollut temppeu eikä mikään tehdä toimiva luottokortti.

Pubi protokollan seuraava vaihe oli sitäkin vaikeampi, kun piti käyttää omia aivoja jo selkeästi enemmän. Eli nyt pitäisi löytää sellainen seurue ja istumapaikka, josta pystyisi ammentamaan mahdollisimman paljon hyvää tietoa maan onnellisuuden lähteistä. Tätäkin oli harjoiteltu jonkin verran koulutuk-

sessä, mutta oli ihan eri tilanne nyt kun oli tosi kyseessä. Juise käveli viskipullon ja lasin kanssa pubin keskipaikkeille ja alkoi vaivihkaa tarkkailla eri pöytäkuntien asukkeja, josko jostain löytyisi istumapaikka. Katse kiinnittyi iloiseen ja suhteellisen äänekkääseen kolmen miehen ja yhden naisen seurueeseen, missä näytti olevan vielä jopa muutama istuinpaikka vapaana. Loosi-sohva oli mukavan oloinen. Istuimena oli hulppea 70 -luvun jo jonkin verran aikaa nähnyt tummanpunainen kulmasohva, johon mahtui istumaan ainakin 6 henkilöä, jos oikein vierekkäin istuisi. Pöytä oli jo nähnyt elämää jonkin verran ja muutama nimimerkkikin siihen oli raapustettu. Pöydän toisella puolella oli kaksi mukavanoloista saman sävyistä nahkatuolia.

- Haudi, oiskos tässä istumapaikkaa tarjolla, tiedusteli Juise pöytäkunnalta.

Seurue oli niin intensiivisen keskustelun pyöriteissä, etteivät heti huomanneet Juisea.

- Paina nahkaa vaan, män. Kukas sä oot ja mistä tuut, kysyi parrakas mies sohvalta
- *No perkele, nyt tuli moka, enhän mä oo miettinyt yhtään mikä mun nimi olisi, nyt pitää yrittää keksiä nopeesti nimi, etteivät ne tajua, että mä keksin sen kun vie niin aikaa sanoa simppeleisti oma nimi, mietti Juise hiljaa itsekseen.*
- Nimeni on Hump, Donald Hump

Juise oli hätäpäissään tempaissut ensimmäisen mieleen tulevan nimen ja muuntanut sitä hiukan. Donaldin nimen hän muisti, kun Donald Trumpille oli syötetty sitä epäonnista DNA:ta edellisillä jahvanauttien reissuilla.

- HAAAAHA! No ei sun koodinumero ainakaan varmaan oo 007, etkä sä varmaankaan tuu Capitol Hillistä tai Valkoisesta talosta, alkoi mies nauraa äänekkäästi ja seurue yhtyi äänekkääseen nauruun.

- *No perkele, nyt mä taisin iskeä heti todelliseen positiivisuuden kultasuoneen. Kunhan vain tietäis mikä tässä naurattaa näinkin paljon!”*.
- Tānx, istuudun tähän nojatuoliin vaikka. Joo, en oo Capitol Hill -kukkulalta vaan yhdeltä toiselta kukkulalta, tuolta vähän syrjempää laitakaupungilta.
- Otit sitten Jackin kaveriksi mukaan?
- *Mitään, onkohan täällä joku näkymätön Jack paikan päällä!?? En mä ketää oo ottanu mukaa, mitähän toi partajehu oikein horisee?*
- Well, sulla taitaa olla aikas jano, kun otit mukaa koko pullon.
- Eikus joo, siis jou män, niin mulla on aika jano, mutta kyllä tästä riittää teillekin, sanoi Juise helpottuneena, kun huomasi että pullostahan tässä puhuttiin eikä ke-nestäkään tai mistään muusta.

Pöytäseurue oli ollut jo aiemminkin hyvässä meiningissä ja viskipullon tuominen pöytää sai aikaan vielä enemmän äänestä puhetta ja naurun remakoita. Välillä seurueesta lähti joku pois ja tilalle tuli uusia kasvoja. Juise tarkkaili tilannetta ja osallistui myös keskusteluihin, jottei häntä liikaa luultaisi joksikin ihmeen tarkkailijaksi.

- *Kyllä tää tuntuu tosi positiiviselta maalta. Aina kun joku tulee ja siltä kysytään, että ”mites menee” niin aina he vastaavat, että ”tooosi hyvin menee, kiitos”. Oisko niin, että täällä ei mene kenelläkään huonosti? Ei ainakaan kenelläkään tässä pöytäseurueessa! Jotenkin tämä ”koko ajan hyvin menee” -juttu pitäisi viedä mukana Jahvalandiaan, mietiskeli Juise.*

Ilta alkoi olla jo siinä pisteessä, että väki väheni pubista. Juisen kunto lähenei pistettä, että olisi paras alkaa suunnistamaan alusta kohden. Juise oli maistanut ensimmäistä kertaa väkiviinaa ja meno sekä tunne oli sen mukainen. Juisen mat-

"Kell' onni on, se onnen kätkeköön". Näin alkaa tunnettu runo. Tämä lause ei kuitenkaan päde tässä tarinassa, pikemminkin päinvastoin. Vieraalle planeetalle on kehkeytynyt paha ongelma. Tätä ongelmaa on lähetetty ratkaisemaan huippukoulutettu avaruuden matkaaja.

Jahvalandia on planeetta tuolla jossain kaukaisuudessa, valovuosien päässä sinisestä planeetastamme. Jahvanandialaisten elämä on muuttunut harmaan tylsäksi teknisen kehityksen ja lähes täydellisen automatisoitumisen myötä.

Planeetan johtajat ovat päättäneet lähettää jahvanautin keräämään tietoa maapallolta, jossa vielä näyttäisi olevan siemen hyvään ja positiiviseen elämään. Juise on juuri valmistunut jahvanautti, joka saa tämän vaativan tehtävän. Hän kiertää maapallon eri maita. Huumorintäyteisellä matkalla Juise kohtaa monta mielenkiintoista ihmistä, eläintä, asiaa ja esinettä.

BoD

